

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 25. Rochi Gonsalvii cor portentosè loquitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

Catechumenum
maclit.

Ubi cum se quisque de scelere jactaret, & tandem avitarum superstitionum com-
potitationumque & luxuriarum importunum castigatorem periisse exultanter vo-
ciferaretur; aulus est senex, Guarobaii Sociorum amantissimi tum absentis socer,
quamvis nondum Baptismo initiatus, insolentes arguere, & exprobrare parricidis
atrocitatem, qui hospites omnibus utiles, nullis nocivos & inermes, non habitâ
hospitalitatis & beneficiorum ratione, crudeliter trucidassent. *Quæ insania, inquit,
hæc est de summo scelere triumphare, & ac si rem bellissimam fecissetis, immaniter exultare.*
Simul hoc dixit, simul parricidæ, factum suum sceleris nomine lugillari non ferentes,
in optimum senem irruunt, & tanquam in sacrilegi parricidii appendicem maclant
dilaniantque. Quid obstat, quin Anonimum hunc senem, adauctum nuncupemus?
quem verosimile est quodam entheo spiritu, aut haustâ divinitus flammâ impulsam,
ut castigaret verbis sceleratos, & mortem admitteret, quæ cum Baptismi cruenti
stolâ decorum Patribus suis in Cælum assumptis adjungeret. Stimulante adhuc
odio, parricidæ adolescentes duos, Rochi Gonsalvii in Sacris ministros, rapiunt,
deliberantque an in utrumque violenter agerent. Ex quo consilio sic discessum,
ut eorum prævaluerit opinio, qui assererent popularibus suis esse reddendos, ne in se
Paranenses exacerbarent. Unus ex his adolescentibus aulus est in vinculis parrici-
cidas recenti adhuc furore calentes acriter objurgare, minarique servitutum. Alter
facti Olei vasculum è manibus sacrilegorum eripuit: adeò nihil timet legitimo &
pio dolore infligatus animus. Ambo ad suos remissi magno adjumento fuere parrici-
dii feriem sedulo indagentibus.

CAPUT
XXV.
Rochi Gon-
salvii cor
portentosè
loquitur.

BARBARI sequenti die, edormitâ crapulâ nihilo temperantiores, ad parricidii
locum turmatim se conferunt, ubi diligenter omnia scrutantes, ignem truncis
cadaveribus mitiorem fuisse reperiunt quàm volebant. Interim accidit res mira
dictu: quippe Rochi Gonsalvii cor ex ipso cadavere gravi & articulatâ oratione in
hunc modum carnifices perstrinxit. *Occidistis, inquit, me vestri amantem: occidistis
corpus meum, & ossa mea confregistis, non spiritum, qui jam inter Beatos regnat. Ob
id magne vos manent calamitates, nam filii mei (Neophytos intelligebat) injuriam
Dei Matris Imagini illatam ulturi convolabunt.* Unanimes hoc asseruere auriti &
oculati testes captivi, quorum aliqui addidere alias voces ex eodem corde fuisse
auditas, quæ dicerent, se illis denuò adfuturum opemque laturum: adeò nihil
vindictæ spirant Martyres in suos occisores, etiam post mortem benevoli. Prodigiū
raritas non mansuefecit, sed exasperavit obstinatos. Quare Caarupe Marangoæ
tortori rursus mandat, ut Rocho pectus aperiat, scruteturque unde unde voces
emittat. Is dissecto pectore cor cum eripuisset: *Illo illo, inquit, præstigiator loquitur,*
continuatoque furore sagittam, ferro cuspidatam, in illud collimat, transfadigitque:
reliqui ignem sopitum resuscitant, in quem lacerata corpora iteratò projiciunt im-
maniter exultantes.

CAPUT
XXVI.
Sociorum
occisorum
cadavera re-
cuperantur.

DUM hæc aguntur unus ex adolescentibus Paranensibus, quos ad suos parrici-
cidæ remiserant, ex itinere ad Caasapaminenses delatus, Petrum Romerum
de carorum Sociorum nece docet: quo audito nuncio Caasapaminenses, pro more
gentis, horribili primùm silentio, deinde intercalaribus ejulatibus intemperanter
in luctum effusi sunt; donec incalescente dolore & in iram jam vergente, ab Romero
vindictam sibi permitti postularent. Romerus vindictam quidem dissuasit, sed rem
sibi gratam Christianoque nomini decoram facturos significavit, si ad recuperanda
occisorum Sociorum corpora pergere auderent. Nec mora Mbacaba, vir inter suos
nobilis ducentos circiter homines ex omni multitudine selectos armari jubet: ad
quos, *Eamus, inquit, & cum vita nostra periculo eorum cadavera dedecori subduca-
mus, qui mortem non timere, ut animos nostros excolerent: eorum exurias ab parrici-
cidis vindicemus, qui nos à demonum servitute vindicatum venere.* Monenti verò
Romero, ne cadaverum fœtore ab pio munere deterreri se permitterent, unanimes
respondere, genuinos filios non abhorre ab carissimorum parentum fœtidis cada-
veribus: quo dicto militum more iter arripientes, eodem quo discesserant die, ad

Barbarorum
erga instru-
ctores amor.

necis